



เลขที่.....

ประโยคธรรมศึกษาชั้น[]ตรี [✓]โท []เอก ระดับ []ประถม []มัธยม []อุดม

วิชา เรียงความแก้กระทู้ธรรม

สอบในสนามหลวง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บุญ โจเรทิ ทูห์.

โจรขโมยบุญใครไม่ได้

บัดนี้ จักได้อธิบายขยายเนื้อความแห่งกระทู้ธรรมสุภาษิตที่ได้ลิขิตไว้ ณ บทเบื้องต้น

เพื่อเป็นแนวทางแห่งการศึกษาและทางแห่งการปฏิบัติ โดยสมควรแก่อัตภาพและธรรมเป็นลำดับไป

ดำเนินความว่า บุญ หมายถึง กุศล สุจริต กรรมดี ความดี ธรรมและธรรมฝ่ายขาว หรือ

กล่าวโดยรวมว่า บุญเป็นชื่อของความดีทุกอย่าง อันตรงกันข้ามกับบาปที่เป็นชื่อของความไม่ดีทุก

อย่าง ดังนั้นโจรขโมยบุญใครไม่ได้ ท่านผู้รู้ให้ความหมายว่า บุญ แปลว่า เครื่องชำระล้างจิตใจให้

สะอาด หรือแปลว่าสภาพที่ก่อให้เกิดความน่ายุชา บุญคือการบริจาคทาน การรักษาศีลและการเจริญ

ภาวนา เป็นต้น ใครกระทำโดยติดต่อไม่ขาดสาย ย่อมทำให้จิตใจของเขาปราศจากความโลภ ความ

โกรธ ความหลง หรือยิ่งทำไปนานๆ จนเป็นบารมีเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือพระ

อรหันตสาวกก็จะกำจัดกิเลสได้เด็ดขาด เป็นพระอรหันต์ เป็นผู้มีจิตใจบริสุทธิ์อย่างแท้จริงและผู้ที่ไม่มี

กิเลสคือความโลภ ความโกรธ ความหลงนั้น ย่อมจัดเป็นปุชนียบุคคล คือ บุคคลที่น่าบูชา ทั้งของ

เทวดาและมนุษย์ เมื่อบุญ คือความดีจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องทำ การทำบุญนั้น ก็เหมือนกับการทำงาน

ทั่วไป คือต้องมีอุปกรณ์ได้แก่เครื่องมือ เหมือนนักเรียนมาเรียนหนังสือ ต้องมีเครื่องมือ เช่น

หนังสือ สมุด ปากกา เป็นต้น อุปกรณ์สำหรับใช้ทำบุญใหญ่ ๆ มี ๒ อย่าง คือ ๑. ทานวัตถุ ของสำหรับ

ใช้บริจาคทาน ๒. ธรรมทาน การให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ บุญ ที่ชำระกิเลสในใจให้สะอาดผ่องแผ้ว

แล้วนำความสุขมาให้ตราบเท่าชีวิตในปัจจุบันนี้ก็ยังยังส่งต่อไปสู่ภายภาคหน้าหลังจากเสียชีวิตแล้ว



	สมดังพุทธศาสนสุภาษิตที่มาใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า
	บุญ สุขํ ชีวิตสงฺขยมฺหิ.
	บุญนำความสุขมาให้ตราบเท่าชีวิต
	อธิบายความว่า บุญนั้นเป็นเรื่องเฉพาะตัว ใครทำใครได้ ดังพระพุทธพจน์ว่า ความหมดจด
	(ความดี) หรือความเศร้าหมอง (ความชั่ว) บุญนำความสุขมาให้ตราบเท่าชีวิต เพราะบุญเป็นเรื่อง
	เฉพาะตน คนอื่นทำคนอื่นให้หมดจดหรือให้เศร้าหมองไม่ได้ ตัวอย่างง่าย ๆ สมมติว่า นักเรียน
	๒ คน เป็นเพื่อนรักกัน คนหนึ่งเรียนเก่ง คนหนึ่งเรียนไม่เก่ง คนเรียนเก่งสงสารเพื่อนอย่างไร ก็ไม่
	สามารถจะแบ่งเอาความเก่งของตนไปให้เพื่อนได้ หรือเพื่อนที่เรียนไม่เก่งจะคิดแย่งชิงโดยการลัก
	ขโมย ปล้นจี้เอาความเก่งไปจากเพื่อนก็ไม่ได้เหมือนกัน มีอยู่ทางเดียวเท่านั้น คือถ้าอยากเก่งต้อง
	ขยันหมั่นเพียร ฝึกฝนด้วยตนเอง จะไปขอหรือแย่งชิงเอาจากคนอื่นเหมือนกับสิ่งของไม่ได้กายของ
	นักเรียนที่เว้นจากการฆ่าสัตว์ การทำร้ายกัน การลักขโมย การประพฤติดิในกาม หรือที่ใช้ทำสิ่ง
	อันเป็นประโยชน์ เช่น ขยันไปโรงเรียน ขยันเรียนหนังสือ ขยันทำการบ้าน ขยันช่วยพ่อแม่ทำงาน
	ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ช่วยเหลือสังคม ช่วยรักษาความสะอาดบริเวณโรงเรียน เป็นต้น วาจาหรือ
	ปาก ใช้พูดแต่คำสัตย์จริง พูดให้คนเกิดความสามัคคีกลมเกลียวกัน พูดคำสุภาพเรียบร้อย พูดเรื่องที่
	เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง ใจมีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น ไม่คิดโลภอยากได้ของใคร ไม่คิดร้ายทำลายใคร
	ไม่อิจฉาริษยาใคร เชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์ เพียงเท่านี้ กาย วาจา และใจ ของนักเรียนก็
	สามารถสร้างมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ ให้แก่นักเรียนเอง แก่บิดามารดาและครูอาจารย์ได้แล้ว
	โดยที่ไม่ต้องใช้ทรัพย์สินเงินทองเลย และการทำความเห็นให้ตรงจัดว่าเป็นบุญที่ยิ่งใหญ่ กว่า
	บริจาคทานผิดๆ ด้วยการหมั่นขยันทำความดี ดังที่กล่าวมาก่อเกิดความสุข ของชีวิตตนเองตลอดไป



	สมดังพุทธศาสนสุภาษิตที่มาใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ว่า
	สุโข บุญ สส อจฺจโย.
	หมั่นขยันทำความดี ก่อเกิดความสุข
	อธิบายความว่า ความดีคือ ธรรมชาติที่ก่อประโยชน์สุขแก่ชีวิต ต้องหมั่นขยันทำอยู่เป็นนิจ
	ทำความดีให้สม่ำเสมอ จึงจะก่อเกิดความสุขของชีวิตได้ ระดับความสุขสมบูรณ์ในปัจจุบัน จะนำไปสู่
	สุคติโลกสวรรค์ จนถึงเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้พบความสุขที่แท้จริงไม่มีทุกข์เจือ ในพระพุทธศาสนามีคำ
	หลายคำที่ใช้หมายถึงความดี ได้แก่ บุญ กุศล งามจริยา สุจริต กรณียะ เป็นต้น คำที่ใช้กล่าวถึงความ
	ดีเหล่านี้อาจมีความคล้ายคลึงกันแต่ระดับความลึกซึ้งนั้นแตกต่างกัน บุญ หมายถึง ความดีที่มี
	ลักษณะเป็นเครื่องชำระล้างกิเลสหรือความชั่วให้หมดไปจากจิต เปลี่ยนสภาพของจิตจากที่สกปรกให้
	สะอาดบริสุทธิ์ กุศล หมายถึงความดีที่ต้องกระทำด้วยความรู้ มีความฉลาดในการทำ ความดี รู้จักทำ
	ความดีเพื่อตัดหรือกำจัดความชั่วให้ลดน้อยลง ตั้งตนอยู่ในความดีคือ งามจริยา เป็นความดีที่แสดง
	ออกมาเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง ยุติธรรมและประกอบด้วยศีลธรรม สมจริยา เป็นการกระทำที่ต้อง
	เป็นไปเพื่อการสงบระงับกิเลส ทำให้กิเลสน้อยลงถึงจะเรียกว่าเป็นการทำความดี กรณียะ หมายถึง
	การทำความดีที่ควรทำ พระพุทธศาสนาถือว่าความดีเป็นสิ่งที่ทุกคนควรทำ ซึ่งมนุษย์นั้นมีโอกาสทำได้
	มากกว่าสัตว์ประเภทอื่น เช่น การทำสมาธิ เป็นต้น ถ้าเรามองให้ลึกถึงเหตุและผลของความดีอย่างคำ
	ว่า”บุญ” ที่มีความหมายว่าดี นั้นมีนัยยะทั้งในดีส่วนเหตุและดีส่วนผล โดยดีส่วนเหตุนี้มักใช้อธิบาย
	ในรูปของการทำความดี การประพฤติดี การประพฤติธรรม ส่วนดีส่วนผลก็จะอธิบายถึงผลที่
	เกิดขึ้นหรือผลที่ได้รับจากการประพฤติปฏิบัติดีนั้นๆ การทำความดีในลักษณะต่างๆ ผลดีดังกล่าวนี้
	คือ ผลดีขั้นโลกียะ คือได้ไปเกิดในสุคติโลกสวรรค์ และผลดีขั้นโลกุตระ คือ สิ้นชาติเข้าถึงนิพพาน

